

(Kort bemærkning).

Jørgen Winther (V):

Angående gebyrstørrelse vil jeg formode, at det bliver noget med 300, 400, 500 kr.

Kl. 15.10

I bemærkningerne er nævnt et eksempel med en patient, der har været ude for en ulykke på ski – det har nok været om vinteren – og så er situationen sådan, at hvis patienten udebliver derefter, jamen så kan man opkræve et gebyr, og så er der nævnt et beløb på 500 kr.

Så stiller hr. Naser Khader det glimrende spørgsmål: Hvad nu med tolkebistanden, hvis det er sådan, at patienten ikke vil betale? Jeg går ud fra, at man overordnet altid vil gøre det sådan, at der kommer en tolk til stede, hvis det er sådan, at lægen og patienten ikke forstår hinanden. Og så må man senere tage stilling til, hvordan man vil gøre det med hensyn til opkrævning. Det gælder jo også på biblioteker; der har man også en form for opkrævning, og hvis låneren af en bog ikke betaler, har vi jo nogle forskellige ordninger med, at så bliver bøden større og større. Men de detaljer har vi ikke lavet endnu.

Det vigtige for Venstre er, at patienten altid får den rigtige lægebehandling, og derfor er der også behov for, at tolken skal være der, hvis der er sprogmæssige problemer.

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Spørgsmålet om gebyret gik ikke så meget på beløbstørrelsen, men mere på problemets omfang, altså hvor mange det er, der udebliver. Hvor stort er problemet? For sådan som jeg har læst høringsvaret fra Amdsrådsforeningen, mener de ikke, at der er et reelt behov. Er de galt på den?

(Kort bemærkning).

Jørgen Winther (V):

Jeg kan sige, at der er forskellige opfattelser, f.eks. har jeg talt med amtsborgmester Boye fra Fyns Amt, som mener, at det ikke er noget større problem, og han føler ikke, at der er ret mange patienter, der udebliver. Men så har jeg også talt med andre politikere, der føler, at det er et ret stort problem.

Så ved jeg også, at man på Silkeborg Sygehus på et tidspunkt har gjort det, at man har ringet til patienten lige forinden og mindet vedkommende om at komme her på torsdag eller på mandag eller hvilken dag, det nu måtte være. Og det har også hjulpet noget derpå.

Men Venstres holdning er, at den barnepige-mentalitet ikke burde være nødvendig. Når patienten har en aftale, bør patienten møde op, og møder patienten ikke op, så er det også meget rimeligt, at amtskommunen har mulighed for at opkræve et gebyr.

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Så er det fru Karen Jespersen som ordfører.

Karen Jespersen (S):

Formålet med lovforslaget er jo først og fremmest at gøre det nemmere for borgerne at bruge det frie sygehusvalg. Der er jo i dag mulighed for selv at vælge det sygehus, man gerne vil behandles på, men det er jo ikke altid lige nemt for borgerne at kende vilkårene for at vælge et sygehus, og hvordan de er på de forskellige sygehuse. Det bliver ændret til det bedre med forslaget her.

Man kan sige, at det ikke er de store epokegørende ændringer, men der er i det store og hele tale om forbedringer. Det gælder, når det drejer sig om at få klarere besked om frister for, hvornår man kan komme til, men også, at man nu automatisk får oplyst mulighederne for at blive behandlet på andre sygehuse. Det gælder også det udvidede frie valg med hensyn til de private institutioner, først og fremmest hospicer og også de to centre for traumatiserede flygtninge.

Endelig er der på to punkter forslag, der skal lette adgangen til at bruge de oplysninger, der findes om de enkelte patienter, og det gælder både for patientvejledere og for de læger, der behandler patienterne, det drejer sig bl.a. om oplysninger i Det Centrale Patientregister.

Endelig er der så to dele af forslaget, der falder lidt ved siden af overskriften på forslaget. Det ene drejer sig om gebyr for tolkebistand. Socialdemokraternes holdning har hele tiden været, at vi ikke mener, at der skal være en ubegrænset trækningsret på at få adgang til gratis tolkebistand. Og det gælder også i sundhedssystemet.

Man kan sige, at filosofien i forslaget her jo er, at vi har et system, hvor man siger, at samfundet yder mennesker, der kommer hertil, danskundervisning i et omfang, så man efter 7 år skal bestå en prøve for at få permanent opholdstilladelse, og så er man i stand til at klare sig i det danske samfund.

Der vil så være nogle mennesker, som ikke har været i stand til at tage den danskprøve og ikke er i stand til efter 7 år at klare sig godt nok